

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΗΜΕΡΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΠΝΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ἉΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

π. Ανδρέας Άγαθοκλέους

Τ.Θ. 42036, 6530 Λάρνακα - Κύπρος

Τηλ: 99607871, Φαξ: 22991545

www.isagiastriados.com

ΤΕΥΧΟΣ 177

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

ISSN 1019-5181

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Ζαφείρης Δημητρίου & Υιός Ατδ, Λάρνακα

ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Μητέρα του Θεού μας και δική μας Μάνα, ποιός ύμνος μπορεί να ύμνήσει τό μεγαλείο Σου; Ποιά γλώσσα να μιλήσει για σένα; έσύ ως «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ένδοξότερα άσυγκρίτως των Σεραφείμ» θά μπορούσε να είσαι μακρυνά μας, τέτοιοι πού είμαστε... "Όμως ή αγάπη Σου συγκαταβαίνει στην άδυναμία μας και έρχεσαι, καθώς ό Υιός Σου! "Έλα, λοιπόν, στην ταραγμένη μας ζωή και γαλήνεψέ την. "Έλα στη νωθρότητά μας και ζωντάνεψέ μας. "Έλα στόν καρδιακό πόνο μας και παρηγόρησέ μας. "Έλα στη θλίψη μας και χαροποίησέ μας. "Έλα στις ασθένειές μας και θεράπευσέ μας. "Έλα στό σκοτάδι μας και γέμισέ μας μέ τό Φώς τό άληθινόν του Υιού Σου, για να 'ναι ή ζωή Του ζωή μας, γευόμενοι «έν τῷ νῦν αἰῶνι» τήν άσάλευτη Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Άμήν! ❖

Εικόνα έξωφύλλου: Προφήτης Ήλιος, δεύτερο μισό 16ου αι. Ι. Μονή Σταυρονικήτα

Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ

Μητροπολίτη Κύκκου Νικηφόρου

Τὰ ὀνόματα καί τὰ κατορθώματα τῶν Ἁγίων δέν διαφημίζονται στίς ἐφημερίδες, στίς τηλεοράσεις, στά μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Οἱ Ἅγιοι, κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς τους, ἐπιζητοῦσαν τήν ἀφάνεια. Ἦθελαν νά παραμένουν ἄγνωστοι κι ἄς ζοῦσαν μέσα στόν κόσμο, ὅπως καί σήμερα μπορεί νά εἶναι, ἄνθρωποι τῆς διπλανῆς πόρτας, τοῦ διπλανοῦ διαμερίσματος. Ἡ ἀγιότητα παραμένει σιωπηλή, γιατί δέν στοχεύει στήν ἀνθρώπινη δόξα. Δέν τήν ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τῶν πολλῶν. Τήν ἐνδιαφέρει μόνο ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Κυρίου τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Αὐτοῦ πού γνωρίζει τούς ἀγῶνες μας καί περιμένει νά μᾶς δώσει τό στέμμα τῆς ἀφθαρσίας.

Οἱ Ἅγιοί μας προβάλλονται, ὅμως, μέσα στήν Ἐκκλησία

μας, ὡς φῶτα ὀλόφωτα, γιά νά φωτίζουν τόν δρόμο τῆς ὀλοκληρώσεως τῆς ἀρετῆς καί τῆς θεώσεως· καί προβάλλονται ἐμμελῶς μέσα ἀπό τούς ὕμνους καί τίς ἱερές Ἀκολουθίες. ❖

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΥΧΩΡΟΥΝΤΑΙ

π. Ανδρέα Άγαθοκλέους

Σήμερα, μέ τά Μ.Μ.Ε., μās γνωστοποιοῦνται, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί τά ἐγκλήματα πού ἡ δικαιοσύνη καλεῖται νά περιορίσει, ἂν ὄχι νά ἐξαφανίσει, μέ τρόπο αὐστηρό καί ἐπώδυνο. Ἀλλά, φαίνεται πῶς οἱ φυλακές δέν ἐπαρκοῦν γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ πού ἐμφωλεύει στίς ἀνθρώπινες ὑπάρξεις. Ὅχι ὡς χῶρος ἀλλά ὡς τρόπος, δηλαδή ὡς μέσο πού θά σταματήσει τήν κακία, τήν πανουργία, τή σκληρότητα. Θά πρέπει, βέβαια, νά ὑπάρχει ὁ νόμος μέ τίς συνέπειές του, γιά νά μήν καταντήσει ἡ κοινωμία μας ζούγκλα.

Ξέρουμε, ὅμως, πῶς ὁ φόβος ἀπό μόνος του δέν ἐξαλείφει τό κακό. Ἄλλωστε, ὁ ἄνθρωπος ἔχει τήν ικανότητα νά κρύβεται, νά καλύπτεται, νά μεταλλάσσει τόν κακό ἐαυτό του. Γι' αὐτό κανένας νόμος δέν θά ἀποκαλύψει στούς ἄλλους τήν ἀδιαφορία του γιά τό συνάνθρωπό του πού

τόν ἄφησε μόνο νά σπαρταρᾶ στόν πόνο του. Οὔτε τή σκληρότητά του, πού μέ τή σιωπή ἔφερε τό διπλανό στά ὄριά του.

Ὁ Χριστός μίλησε γιά τήν ὀργή πού κάνει τόν ἄνθρωπο «ἀδελφοκτόνο». Ἡ ζωή μᾶς μιᾶ γιά τή συμπεριφορά πού κάνει τόν ἄνθρωπο «δολοφόνο», ὄχι μέ αἷμα οὔτε τοῦ σώματος, ἀλλά αὐτήν πού σκοτώνει τήν ἐλπίδα, τό ζήλο γιά φιλαδελφία, τόν πόθο γιά σχέση.

Γιατί, κάθε πού προκαλοῦμε στόν ἄλλο, μέ τή συμπεριφορά, τά ἔργα ἢ τά λόγια μας, ἀκόμα καί μέ τή σιωπή μας, ἀπόγνωση καί ἀπογοήτευση γιά τή ζωή, τοῦ σκοτώνουμε ὅτι ἱερό ἔχει μέσα του. Κανένας δέν καταλαβαίνει τό ἔγκλημα καί κανένας δέν μπορεῖ νά τονίσει τό ἀμάρτημα.

Πράγματι, «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τήν Βασιλείαν», κατά τό λόγο τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐκπλήξεις πού θά δοῦμε τήν ὥρα τῆς κρίσης δέν ἀναφέρονται μόνο σ' αὐτούς πού ὁ κόσμος θεωρεῖ «κολασμένους» κι ὁ Κύριος θά τούς πεῖ: «εἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου», ἀλλά καί σ' αὐτούς πού οἱ πολλοί

θεωροῦν «καλοὺς χριστιανούς», «ἠθικούς καί ἐνάρετους», ἀλλά ὁ Θεὸς θ' ἀποκαλύψει τὴν πραγματικότητα.

Βέβαια, ποίος μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ πὼς δέν πλήγωσε ἄνθρωπο, πὼς συμπεριφέρθηκε πάντα μέ ταπείνωση

καί ἀγάπη καί πὼς ὅλα τὰ ἔκανε κατὰ τό Εὐαγγέλιο; Τό «ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διά παντός», εἶναι ἡ πραγματικότητα γιά τόν καθένα μας.

Ἡ αὐτογνωσία καί αὐτοκριτική, ὅπως καί ἡ τοποθέτησή μας στόν καθρέπτη τῆς κριτικῆς αὐτῶν πού μᾶς ἀγαποῦν, θ' ἀποκαλύψουν σέ μᾶς τίς ἁμαρτίες πού δέν δημοσιοποιοῦνται καί τὰ «ἐγκλήματα» πού δέν τιμωροῦνται. Ὅχι τόσο μέ μία λογική διαδικασία τοῦ «τί ἔκαμα καί δέν ἔπρεπε» κλπ., ὅσο μέ τή διάθεση ν' ἀφήσουμε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ νά φωτίσει τό μέσα μας σκοτάδι, νά καθαρίσει τίς κρυμμένες ἁμαρτίες, γιά νά μπορέσουμε νά Τόν δοῦμε ὡς Φῶς, ὡς χαρά, ὡς ἀνάπαυση «ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καί ἐν τῷ μέλλοντι». ❖

Κεῖνα πού γιά τὰ μάτια μας τὰ κοντά φαίνονται λύπες, γιά τό Θεό καί τήν ψυχή μας μέσα στό χρόνο πού κυλᾶ γίνονται εὐλογίες.

Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Τοπάλης

ΓΙΑΤΙ Η ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἰωάννου Χελιδόνη

Υπάρχουν κάποιες στιγμές, ἀπελπιστικά μοναχικές στή ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὅπου ἡ ζωή φαντάζει φάρσα, παιγνίδι χωρίς νόημα καί σκοπό. Ρωτᾶς καί ἡ ἀπάντηση: σιωπή. Θυμώνεις καί ἀναλογίζεσαι γιατί ὁ Πάνσοφος ἐπέλεξε ὡς τρόπο διαλόγου τή Σιωπή. Ἡ μόνη ἀπάντηση θαρρῶ πῶς εἶναι τά λόγια ἐνός σοφοῦ: πῶς ὁ Θεός παίξει μαζί μας ἕνα παιχνίδι ἀθῶο καί παλιό, παίξει μαζί μας τό κρυφτό καί ἡ Σιωπή δέν εἶναι παρά τό παράπονό του ὅτι λίγοι ψάχνουν νά τόν βροῦν. ❖

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Νεκτάριου Στελλάκη

Πέχρειάζεται νά κοιτάξεις λεξικό γιά νά καταλάβεις τί σημαίνει «πρόσφυγας». Ἄκου τή λέξη. Σοῦ φωνάζει, κι ἴσως κάνει τήν καρδιά σου νά χτυπᾶ πιό γρήγορα καί πιό ἔντονα. Ἄν κλείσεις τά μάτια, θ' ἀρχίσεις νά βλέπεις εἰκόνες, ν' ἀκοῦς θορύβους πού σέ τρομάζουν καί κάνουν τά πόδια σου νά σφίγγονται καί νά θέλουν νά τρέξουν. ❖

Ἀπό το βιβλίο: *Εἶμαι πρόσφυγας ἀπό τήν Κερύνεια*

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Μητροπολίτου Λεμεσού Ἀθανασίου

Ἡμέρα ἓνας Ὁρθόδοξος, ἓνας Ἅγιος, θά κατέτασσε ἄνετα τήν Ἐκκλησία εἰς τήν Ἱατρική Σχολή, διότι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά ἓνας πνευματικός χώρος, ὅπου θεραπεύεται ὁ πνευματικά ἄρρωστος ἄνθρωπος. Καί δέν τόν θεραπεύει ὡς διά μαγείας οὔτε τόν θεραπεύει μέ εὐχές, ἀλλά τόν θεραπεύει μέ συγκεκριμένη μέθοδο, ἡ ὁποία μέθοδος ἔχει πειραματισθεῖ ἐπί τῶν Ἀγίων, ἔχει ἀποδείξει τήν ἀλήθεια τῆς μεθόδου, ἔχει καταστήσει σέ ἀξίωμα καί ἔχει ἀναχθεῖ πλέον εἰς ἐπιστημονική ὁδό, διότι χιλιάδες, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, διά τῆς μεθόδου αὐτῆς, βρῆκαν τήν πνευματική ὑγεία καί τήν πνευματική ἰσορροπία, ἡ ὁποία δέν εἶναι τίποτα ἄλλον παρά ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου εἰς τόν χώρο, εἰς τόν τρόπον, εἰς τό ἀξίωμα τῆς πρώτης δημιουργίας του ἀπό τόν Θεό καί ἐν συνέχεια τῆς ἀναβάσεώς του εἰς τήν κατάστασι τῆς θεώσεως.

Εἶπαμε, λοιπόν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία κατατάσσεται, ἀπό Ὁρθόδοξη ἄποψη, εἰς τόν χώρο τῆς Ἱατρικῆς, διότι πράγματι πρόκειται περί ἱατρείας καί σ' αὐτό τό νοσοκομεῖο, τό πνευματικόν, ὁ ἱατρός δέν εἶναι ἄνθρωπος ἀλλά εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ, διακονεῖ τούς ἀσθενεῖς ἀνθρώπους διά τῶν Ἀγίων του, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐμπειρία αὐτῆς τῆς θεραπευτικῆς ὁδοῦ. Ἀπό τή μικρή μου πείρα, τήν προσωπική μου, ὡς

ἀσθενής ἄνθρωπος καί ἀπό τήν πείρα μου ὡς ἱερέας, μοναχός, μπορῶ νά πῶ ὅτι πράγματι εἶναι γεγονός ὅτι συναντοῦμε καθημερινά δλόκληρη αὐτήν τήν τραγωδία τῆς διασπάσεως τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί ἀνακαλύπτουμε ὅτι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀσθένεια τοῦ ἀνθρώπου. Λέω

καμιά φορά καί στόν ἑαυτό μου καί σ' ἄλλους ἀνθρώπους ὅτι θά ἦταν, ἄς ποῦμε, ἄς τό ποῦμε ἔτσι, εὐχῆς ἔργο ἡ ἁμαρτία νά ἐθεράπευε τόν ἄνθρωπο καί σήμερα οἱ πιά πολλοί ἀνθρωποι θά ἦταν ὄλοι ὑγιεῖς ἢ τουλάχιστον εὐτυχισμένοι. Διότι σήμερα καταργήθηκε αὐτή ἡ ἔννοια καί θεοποιήθηκε ἡ ἁμαρτία καί ἄρα, λοιπόν, ἐάν κάνεις πράγματα τά ὁποῖα εἶναι παραβάσεις τῆς κατά φύσιν δημιουργίας σου θεωροῦνται φυσι-

ολογικά, ἐνῶ, ἂν ἀντιστρατευθεῖς, θεωρεῖται αὐτό ὅτι εἶναι παρά φύσιν καί ὅτι πρέπει νά ᾿σαι ἄρρωστος γιά νά μήν κάνεις αὐτά πού κάνουν ὅλοι! Ὅμως τό παράδοξο εἶναι ὅτι ὅσο ἀπελευθερώνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅσο ἐπιτελεῖ αὐτά τά ὅποια ἐθεωροῦντο ἢ θεωροῦνται ἁμαρτίες, περισσότερο ἐμπλέκεται σέ μίαν ἄρρωστη κατάσταση, καί δέν μπορεῖ νά βγεῖ ἀπό μέσα. Τελικά, ἐάν ἡ ψυχή του παραμείνει ζωντανή, τότε θά γευθεῖ πολύ πικρά αὐτόν τόν δρόμο, στόν ὅποιον μπήκε μέσα, καί μετά πολλῶν δακρύων.

Εἶδα ἑκατοντάδες ἄνθρώπους νά κλαῖνε μέ μαῦρα δάκρυα γιά τούς καρπούς τῆς ἁμαρτίας· δέν εἶδα κανέναν ἄνθρωπο νά κλάψει γιατί ἀκολούθησε τό δρόμο τῆς ἐμπειρίας τῶν ἀγίων. Ἀντίθετα, ἐνῶ εἰς τά μάτια τοῦ κόσμου φαίνονται δυστυχησμένοι, ὅμως αὐτοί, ἡ καρδιά τους ἦταν γεμάτη μέ οὐράνια χαρά καί, πῶς νά ποῦμε, ἀνέκφραστη μακαριότητα, τήν ὁποίαν εὐχόμεσθε πολλές φορές ἔστω ψήγματα νά εἶχαν οἱ ἄνθρωποι γιά νά καταλάβουν πού τελικά εὐρίσκεται αὐτή ἡ εὐτυχία, τήν ὁποίαν ψάχνουν. ❖

Ὁταν κανείς εἶναι ψυχοπαθής καί κάνει ὑπακοή, τότε εἶναι ἰάσιμο τό πρόβλημα. Ἡ ἀθεράπευτη ψυχοπάθεια διακρίνεται ἀπό τήν ἔλλειψη τῆς ὑπακοῆς».

Γέροντας Σωφρόνιος τοῦ Essex

ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σταύρου Φωτίου

Εταν άλλοι επιθυμούν να εξουσιάζουν, να αποκτήσουν ισχύ, να ανέλθουν σε αξιώματα, να βιώσουν τις πρωτοκαθεδρίες, εσύ να κινείσαι προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Νά ξέρεις ότι η τάση εξουσιασμού των άλλων εκφράζει ειδωλοποίηση του εγώ, από την οποία πηγάζει η θεώρηση του συνανθρώπου ως κατώτερου· ότι μη αποδοχή της ελευθερίας του άλλου δείχνει φόβο μπροστά στην έτερη βούληση, φανερώνει την ανασφάλεια της ταυτότητας και την άμυντική περιχαράκωση.

Απεναντίας, εσύ να αγωνίζεσαι για την έσωθεν και έξωθεν απελευθέρωσή σου, να μην χρειάζεσαι καθοδηγητές και συμβουλάτορες, να μην προσκυνās κάθε λογής αϋθεντίες.

Προπάντων μην περιμένεις άλλους να σε ελευθερώσουν. Ο ίδιος να αισθανθείς ως πρωταρχική ανάγκη την απαλλαγή από

όποιασδήποτε μορφής δουλεία, από οτιδήποτε σε εμποδίζει να βιώσεις τη χαρά και την όμορφιά της ζωής.

Ποτέ μην λησμονείς ότι στη δική σου ελευθερία ανήκει ο τελικός λόγος για τις επιλογές σου· εσύ, και μόνο εσύ, αναλαμβάνεις τό μέγα προνόμιο της αμεταβίβαστης προσωπικής ευθύνης. ❖

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑΜ, Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΩΒ

Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Νικολάου

Τίς 18 Αὐγούστου 2004 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Ἀδελφή Μαριάμ, ἡ γνωστή μας κυρία Μαρούλα, σέ ἡλικία 79 ἐτῶν. Βέβαια, εἶναι πράγμα δύσκολο καί συγχρόνως ἐπικίνδυνο νά μιλήσει κανεῖς γιά ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μέ τή μαρτυρική ὑπομονή καί τήν ἀσάλευτη πίστη τους στόν Χριστό ἔχουν γίνει

πραγματικό κατοικητήριο τῆς χάρις τοῦ Θεοῦ. Τολμοῦμε, ὅμως, νά τό κάνουμε αὐτό ὡς ἕνα πνευματικό χρέος καί ὡς ἕνα ἱερό μνημόσυνο πρός τή φωτεινή αὐτή λαμπάδα, πού ἐπί σειρά ἐτῶν, ἐνῶ αὐτή ἔλιωνε κυριολεκτικά στό κρεβάτι τοῦ πόνου καί τῆς ταλαιπωρίας, ἐν τούτοις ἐφώτιζε ὄλους ὅσοι τήν γνώριζαν ἢ τήν ἐπισκέπτονταν-ὄχι μόνο ἀπό τήν πόλη μας, ἀλλά καί ἀπό ὀλόκληρη τήν Κύπρο καί ἔξω ἀπό αὐτήν- δείχνοντάς τους μέ τό ταπεινό παράδειγμα τῆς τήν ἀπλανῆ ὁδὸ τοῦ ἀγιασμοῦ καί τῆς χαριτώσεως.

Ἡ ἀδελφή Μαριάμ, πού γιά τριάντα καί πλέον χρόνια ἦταν καθηλωμένη τελείως στό κρεβάτι, ἔδειξε τέτοια ὑπομονή καί πίστη μπροστά στόν πόνο καί τήν ἀσθένειά της, ὥστε ἔχει ἀποδειχθεῖ ἕνας σύγχρονος μάρτυρας πού ποτέ της δέν γόγγυζε, ἀλλά ὅλα της τά λόγια στολίζονταν μέ τό ἐπιφώνημα «Δόξα σοι ὁ Θεός!».

Ἡ Ἀδελφή Μαριάμ, ἡ πραγματική αὐτή παρηγοριά καί μητέρα χιλιάδων ἀνθρώπων, ἦταν πραγματικά μία ζωντανή μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή τῶν ἀνθρώπων. Ἦταν μία ἐπαλήθευση τοῦ Εὐαγγελίου στή σύγχρονη ὀρθολογιστική καί ὕλιστική ἐποχή μας καί μία ἀπάντηση στά ἀτελείωτα "γιατί" πού προβάλλουμε ὅλοι μας μπροστά στόν πόνο καί τίς θλίψεις μας. Ὅσοι πῆγαιναν κοντά της γιά νά τῆς συμπαρασταθοῦν καί νά τήν παρηγορήσουν, τελικά ἔφευγαν αὐτοί ὠφελημένοι καί πιό δυνατοί γιά συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ τους ἀγώνα.

Πολλές ἦταν οἱ θεῖες ἐπισκέψεις καί παρηγοριές πού εἶχε, οἱ ὅποιες καί τή στήριζαν, ὅπως διαβάζουμε καί στά συναξάρια τῶν Μαρτύρων. Ἡ πιό χαρακτηριστική περίπτωση εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ μετά ἀπό πολλούς πειρασμούς καί θλίψεις, ἡ ὁποία ὄχι μόνο ἔδωσε χαρά καί δύναμη στήν ψυχή της, ἀλλά καί γέμισε μέ ἄρρητη εὐωδία ὁλόκληρο τό δωμάτιό της.

Εἶχε τήν εὐλογία νά λάβει τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2000 τό Μέγα καί Ἀγγελικό Σχῆμα. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς μακαριστῆς Ἀδελφῆς Μαριάμ ἐψάλη εἰς τόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς στίς 19 Αὐγούστου στίς 3.00μ.μ. προΐσταμένου τοῦ Μητροπολίτη καί παρισταμένων πλήθους ἱερέων καί κόσμου, οἱ ὅποιοι προσέτρεξαν ἀπό νωρίς γιά νά πάρουν τήν εὐχή της γιά τελευταία φορά καί νά δώσουν τόν τελευταῖο ἐν Κυρίῳ ἀσπασμό εἰς τήν πνευματική τους μητέρα. Τό πολυάθλο καί μαρτυρικό λείψανό της ἐτάφη εἰς τό κοιμητήριό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ. Ἄς ἔχομεν τήν εὐχή της καί τό φωτεινό παράδειγμά της ἄς εἶναι πάντοτε ὁδηγός στή ζωή μας. Αἰωνία της ἡ μνήμη! ❖

ΑΠΑΓΚΑΙΑ Η ΧΑΛΑΡΩΣΗ

Από τό Γεροντικό

Κάποτε κάποιος κυνηγός άγρίων θηρίων είδε τόν Μ. Αντώνιο νά χαριεντίζεται μέ τούς άδελφούς. Θέλοντας ό Μ. Αντώνιος νά τοῦ διδάξει νά έχει συγκατάβαση γιά τούς ανθρώπους, τοῦ είπε: Βάλε τό βέλος στό τόξο σου· καί αὐτός τό ἔβαλε. Τοῦ λέει τότε: Τέντωσέ το· καί αὐτός τό τέντωσε. Τέντωσέ το περισσότερο, τοῦ λέει ό Αντώνιος. Ἄν τό τεντώσω ὑπέμετρα, λέει ό κυνηγός, θά σπάσει. Τότε τοῦ λέει ό Αντώνιος: Ἐτσι γίνεται καί στό ἔργο τοῦ Θεοῦ, ἂν ἐντείνουμε τίς προσπάθειες τῶν ἀδελφῶν πάνω ἀπό τό μέτρο πολύ γρήγορα. Γι' αὐτό πρέπει πότε-πότε νά συγκαταβαίνεις στούς ἀδελφούς. Ὅταν τά ἄκουσε αὐτά ό κυνηγός κατενύγει καί ὠφεληθεῖς πολύ ἀπό τό γέροντα ἔφυγε καί οἱ ἀδελφοί ἔφυγαν γιά τόν τόπο τους ἐνθαρρυνμένοι. ❖

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΛΠΙΖΟΜΕ

Αρχιμανδρίτου Βασιλείου Γοντικάκη

Ως ιερεῖς καί ὡς ἄνθρωποι πού ζοῦμε μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅταν ἀκοῦμε γιά τόν Ἅγιο, θυμόμαστε αὐθόρμητα μία ἱερή στιγμή τῆς Θείας Λειτουργίας, ὅταν, ἀκριβῶς πρὶν ἀπό τή Θεία Μετάληψη, ό ἱερέας λέει: «Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις». Καί τότε τά χάνει κανεῖς, καί νιώθει ὅτι δέν εἶναι κανεῖς Ἅγιος, γι' αὐτό ό λαός ἀπαντᾷ μέ τό στόμα τῶν ψαλτάδων: «Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός Ἀμήν». Καί ἀκριβῶς ἐπειδή ὑπάρχει αὐτός ό εἷς Ἅγιος, ό εἷς Κύριος, γι' αὐτό ἐλπίζουμε καί γι' αὐτό μπορούμε νά σταθοῦμε στά πόδια μας. Καί βλέπουμε ὅτι ἀπό τόν Ἐνα Ἅγιο προέρχεται κάθε ἀγιότης καί κάθε καλοσύνη καί αὐτός ό Ἅγιος εἶναι ό Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ό Υἱός τοῦ Θεοῦ· αὐτός ό Ἅγιος εἶναι ό Θεός. ❖

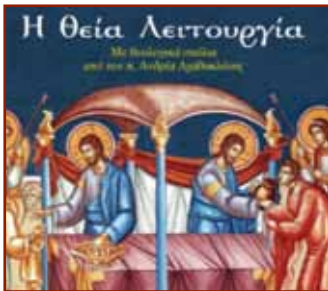
ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΔΙΖΟΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΔΡΟΜΟ

π. Ανδρέα Ἀγαθοκλέους
Γράφω μέσα από τήν ἐμπειρία τῆς ζωῆς, μέ σκοπό νά μοιραστῶ τόν πόνο, τή χαρά, τήν ἐλπίδα, τήν ἀπογοήτευση, ὅλα ἐκεῖνα, τέλος πάντων, πού συνθέτουν τήν ἐκκλησιαστική ζωή τῶν ἀνθρώπων πού θέλουν νά εἶναι ὁ Χριστός τό Α καί τό Ω τῆς ζωῆς τους καί τό παλεύουν». (Ἀπό τόν πρόλογο τοῦ βιβλίου). ❖

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ (DVD)

π. Ανδρέα Ἀγαθοκλέους
Γτήν προσπάθειά μας νά ἀναδείξουμε τό θεολογικό πλοῦτο τῆς Θείας Λειτουργίας, τή βιντεογραφήσαμε κατά τήν τέλεσή της στήν Ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῶν θλιβομένων ἤ χαρά, στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ Θεία Λειτουργία τελέστηκε ἱερουργούντος τοῦ π. Ἀντωνίου Παναγῆ, στίς 19 Φεβρουαρίου 2019. Ἐψάλλαν ὁ κ. Ἄριστος Θουκυδίδης καί ὁ κ. Παρασκευᾶς Θουκυδίδης. Τά θεολογικά σχόλια, πού ἔγραψε ὁ π. Ἀνδρέας Ἀγαθοκλέους, προστέθηκαν ἀργότερα. ❖

ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ ΠΑΘΟΤΗΤΑ

Κλαίρης Ἀγγελίδου

γνωσμένο μόλις δέκα μηνῶν...

Τοῦ φύτεψαν μία σφαίρα

στό κεφάλι οἱ Ἀττίλες.

Ἔγειρε χαμογελώντας

στῆς μάνας του τήν ἀγκαλιά

σάν πουλάκι π' ἀναζητᾶ φωλιά.

Ἐκείνη δέν μπόρεσε

στά χέρια νά τό κρύψει.

Ἔγειρε δακρυσμένη τό κεφάλι

καί ξεψύχησε ἀπ' τή λαβωματιά.

Στό ἴδιο κασελάκι

σέ ξένη γῆ θάψανε τά ὀστά

σαράντα χρόνια μετά.

Δακρυσμένη ἢ Δικαιοσύνη.

